

ЦИФРОВИЙ РОЗРИВ І ЙОГО ВПЛИВ НА НАЦІОНАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ

асист. **Омельяненко В.А.**, студент гр. ІТ-22 **Рокитянський А.В.**

"Цифрова нерівність" – це відносно нове поняття, що широко використовується з кінця 1990-х років політичними об'єднаннями і адміністративними структурами різного рівня для позначення проблеми нерівномірного розвитку сучасного суспільства. Його поява пов'язана з так званою науково-технічною революцією, яка на провідні позиції висунула інформацію і факт володіння нею. Нерівномірність цього розвитку проявляється у тому, що люди, які мають достатню освіту і певне матеріальне становище мають доступ до інформаційних технологій, які в свою чергу дозволяють їм здійснювати соціальну комунікацію а також розвиватись в інтелектуальному плані, багато хто при цьому надає перевагу дистанційному або самостійному навчанні з використанням електронних ресурсів. Це в свою чергу призводить до підвищення рівня життя. Ті, хто з певних причин не мають доступу до високих технологій розвиваються значно повільніше, їх рівень життя є низьким.

Розглянемо вплив цифрового розриву на економічну ситуацію з двох позицій. Якщо аналізувати ситуацію з точки зору держави, то необхідно підкреслити, що рівень обізнаності окремих слоїв населення в галузі високих технологій зростає, що призводить до економічного підйому. Дослідження, проведені Міжнародним інститутом Мак-Кінзі, продемонстрували, що вклад активного користування Інтернетом забезпечує близько 3% ВВП у розвинених країнах.

Недоліком у даному випадку виступає той факт, що розрив «інформаційної еліти» з тими, хто позбавлений доступу до високих технологій з часом поглиблюється. Коли розглядати проблему цифрової нерівності на міжнародному рівні, то хотілося б підкреслити той факт, що дана проблема нерідко розглядається як інструмент для відсіювання, що використовується економічно розвиненими країнами. З одного боку це дозволяє їм підвищити ефективність власної економіки, забезпечуючи потужними економічними партнерами, але, з іншого боку, всі країни, які з певних причин не змогли пройти відбір не мають рівних прав при співробітництві і не можуть повною мірою реалізувати свій потенціал.

Таким чином, можна стверджувати, що не цифровий розрив є причиною економічної нерівності, а саме фінансова незабезпеченість окремих груп населення зумовлює цифрову нерівність.

Світова спільнота проводить ряд заходів, покликаних запобігти збільшенню цифрової нерівності між окремими країнами. Найбільш результативною є діяльність таких світових організацій, як ООН, ЮНЕСКО, «Велика вісімка» і створена нею група DOT.

Першочергово, для скорочення цифрового розриву між країнами необхідно, щоб всі жителі кожної окремо взятої країни мали доступ до інформаційних технологій. Одним із визначальних факторів у цьому плані нині є Інтернет. Саме на основі того, наскільки стабільним є доступ до всесвітньої мережі в окремому регіоні, базуються статистичні дані, котрі відображають рівень доступу до інформаційних технологій. Таке виокремлення мережі Інтернет пов'язане, перш за все, з одним із фундаментальних людських прав – правом на інформацію.

Крім того, кожен окремо взятий уряд повинен проводити певні дії, що покликани популяризувати інформаційні технології. До цих можемо віднести: створення єдиної стратегії розвитку держави на основі конвергенції інформаційних технологій; інформування населення з використанням ресурсів зв'язку, перш за все – мережі Інтернет; підтримка науково-дослідницьких проєктів, особливо тих, які сприяють забезпеченню доступу до інформаційних технологій тих країн, які його не мають; максимальне

використання інформаційних технологій у процесі управління державою, в тому числі – перехід до звітності та урядування в електронному вигляді; своєчасне оновлення апаратного і програмного забезпечення; створення програм з підтримки соціально вразливих груп населення; розвиток сучасних мобільних мереж останнього покоління для забезпечення безперешкодного доступу до мережі Інтернет.

Однак, необхідно розуміти, що самотійно подолати цифровий розрив жодна держава не в змозі. Тобто, необхідно вести активний діалог з потенційними партнерами як у політичному, так і у економічному плані. Для ведення успішного діалогу, необхідно щоб кожен його учасник чітко усвідомлював свій особистий вклад, його перспективи, розумів покладені на нього завдання і які можливості з цього випливають. Відповідно до цього вони зможуть вести конструктивні переговори з потенційними партнерами.

Лише організовані зусилля всієї світової спільноти допоможуть подолати цифровий розрив і вибудувати принципово нове, інформаційне суспільство не лише в окремо взятих регіонах, а й в усьому світі.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 6-8 травня 2014 р.: у 2-х т. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, О.В. Люльова. - Суми : СумДУ, 2014. - Т.2. - С. 138-139.